

ternes Bevægelse. Naar der kommer en Nedgang der, maa man ogsaa automatisk vente en Nedgang i Skatteindtægten. Den Ligning til Indkomst- og Formueskat, der skal foregaa i Begyndelsen af næste Kalenderaar, vil antagelig give en mindre Skatteindtægt, end Tilfældet var med den foregaaende Ligning, og derigennem vil man altsaa faa en Nedgang i Skatteindtægterne. Derimod vil man ikke fra Regeringens Side kunne vente noget Forslag om Nedgang i Procentsatserne for vor Indkomstsstat. I en vis Del af Pressen og andre Steder er der i den senere Tid fremsat stærke Udtalelser om Nødvendigheden af at nedsætte de direkte Skatter, nedsætte Satserne for Formue- og Indkomstsstat. At saadanne Krav fremsættes i Forbindelse med Omtale af Nedsættelsens Betydning for Prisfaldet, forekommer mig at være mærkeligt, da Indkomst- og Formueskatten som bekendt udredes af Overskuddet af den økonomiske Virksomhed og ikke paavirker dennes Resultat. Men for øvrigt vil jo en eventuel Nedgang i Skatteindtægt ogsaa give en Nedgang for vedkommende Skatteborger i Skatteprocenten. Hvis en Mand i forrige Aar har haft en Indtægt af 50 000 Kr. og nu gaar ned til 40 000 Kr., eller han gaar ned fra 30 000 til 20 000 Kr. eller fra 20 000 til 15 000 Kr., vil han ogsaa dermed automatisk gaa ned i Skatteprocent, idet Skatteprocenten jo er lavere paa den lavere Indtægt, han kommer ned paa. Men jeg tvivler ikke om, at han alligevel vil klage over den tungere Skattebyrde, han er kommet ud for, og jeg tvivler heller ikke om, at han vil faa Medhold navnlig i konservative Kredse, som vil fortsætte med at kræve, at Skatteprocenterne skal nedsættes, fordi Skatterne nu trykker haardere paa disse Mennesker end før. Det er vist i og for sig rigtigt, at Skatterne trykker haardere paa dem end før, men hvis det er rigtigt, viser det jo, at Stigningen i vor Skatteskala ikke er stærk nok, idet Skattetrykket paa de lavere Indtægter stadig mærkes stærkere end paa de højere. Derfor er det ganske interessant, at dette Bevis netop søges ført fra konservativ Side, hvor man ellers hidtil har holdt paa, at vor Skatteskala havde en for stærk Stigning. Men naar det er saadan, at Skattetrykket føles stærkere, naar Indtægten gaar ned, end naar man har højere Indtægter med samme Skatteskala, saa er dette Udtryk for, at Stigningen i Procenterne ikke er tilstrækkelig stærk til at udligne Skattetrykket, saaledes at det føles ens overalt. Jeg tror nu ikke,

at de direkte Skatters Tryk i Danmark er saa stort, som man fra mange Sider vil give det Udseende af, og i hvert Fald tror jeg ikke, at det er stærkere end nødvendigt, naar Staten skal have sine Indtægter, og jeg tror heller ikke, det er stærkere i Danmark end i andre Lande. Der er intet Land, der i Øjeblikket slipper let med Hensyn til Skatter, det har Krigssituationen og Aarene efter Krigen medført, og det er Danmark heller ikke i Stand til at unddrage sig.

Jeg gjorde i Sommer under mine Besøg rundt om paa Amtstuerne en interessant Iagttagelse, som ikke gjorde Indtryk af, at man overalt i vort Land var saa overordentlig stærkt trykket af Statskatternes Byrde. Jeg lagde Mærke til, at i Randers Amt, for at tage et Eksempel, var den Statskat, som betales af Landkommunerne efter forrige Ligning for begge Statshalvaar betydelig mindre end den Refusion, som samme Landkommuner havde faaet fra Staten til Aldersrente. Skatten androg ca. 600 000 Kr. for et Halvaar, lad os sige, det er 1 200 000 Kr. for et helt Aar, men samtidig var der anvist disse Landkommuner et Tilskud til Aldersrente paa noget over 1 300 000 Kr. Man kan ikke sige, at Staten saadan egentlig udbytter disse Landkommuner særligt med Hensyn til Skatter, og et noget lignende Forhold finder man i andre Amter. Jeg har nævnt disse Tal for at vise, at Skattebyrden dog ikke overalt synes at være saa forfærdelig frygtelig, naar man betragter de direkte Skatter. Hvad de indirekte Skatter angaar, ligger Forholdet med Hensyn til Paavirkning af Prisniveauet selvfølgelig ganske anderledes. Der er mange af de indirekte Skatter, der paavirker Prisniveauet, og som eventuelt ogsaa kunde medføre en Nedsættelse af Priserne, for saa vidt der ikke fandtes Karteldannelser og Prisaftaler, som hindrede en saadan Nedgang, hvis Skatterne lempe- des, og jeg skal da for mit Vedkommende sige, at jeg vil forsøge at finde Veje frem, ad hvilke man kan naa til, at de indirekte Skatter, hvor det er muligt, bliver lavere, saaledes at man ogsaa af den Grund kan faa et Prisfald. Men jeg vil dog gerne henstille til Importører og Producenter, at de ikke venter med det Prisfald, der kan komme forinden, for saa faar de alligevel Lov til at stikke en altfor stor Fortjeneste i Lommen, en Fortjeneste, som jeg ikke synes de bør tage, men som bør tilfalde Forbrugerne. Jeg er ikke sikker paa, at man ikke, af og til i hvert Fald, benytter